

Lucas & Arthur Jussen, pianos

Van rebre les primeres lliçons amb Lenny Bettman a Hilversum (Holanda), la seva ciutat natal. El 2001 Lucas fou finalista del Festival de Piano de Rotterdam i el 2004 Arthur va ser nomenat Jove Talent Musical de l'Any. Van ser convidats per Maria João Pires a estudiar a Portugal i al Brasil. Han rebut altres premis, com a joves talents al Concertgebouw (2011) i el premi del públic del Festival de Mecklenburg-Vorpommern.

A més de tocar amb la Royal Concertgebouw Orchestra, Rotterdam Philharmonic Orchestra o la Radio Chamber Philharmonic Orchestra, han estat convidats per l'Orquestra Mariïnski, Dallas Symphony Orchestra, MDR Sinfonie Orchester, Sydney Symphony Orchestra, Filharmònica de Hong Kong, Gulbenkian Orchestra, Camerata Salzburg, BBC Concert Orchestra, etc. I col·laboren amb els directors Eliahu Inbal, Neville Marriner, Jukka-Pekka Saraste, Frans Brüggen, Valery Gergiev, Markus Stenz o Jaap van Zweden, entre d'altres.

A més del repertori orquestral, també ofereixen recitals. Han estat convidats als Master Pianist i les Robeco Series del Concertgebouw. En recital s'han presentat per tot Europa. Han ofert gires al Japó, (2012), la Xina (2013), Corea del Sud (2014) i Alemanya (2016). A l'Estat espanyol van debutar amb l'Orquesta Sinfónica de Tenerife el 2017.

Enregistren en exclusiva per a Deutsche Grammophon des del 2010. Han publicat obres de Beethoven (disc de platí i guardó del públic del Premi Edison), Schubert (disc d'or), mentre que *Jeux* se centra en música francesa. Així mateix, tenen àlbums amb música de Mozart, Poulenc, *El Carnaval dels animals* (Saint-Saëns) i música contemporània, *Night* de Fazil Say, composta per a ells.

La seva agenda 2018-19 inclou el debut amb la Philadelphia Orchestra, City of Birmingham Symphony Orchestra, Danish National Symphony Orchestra, Vancouver Symphony Orchestra, Bruckner Orchester Linz, Orchestre National de Lilla, Orchestre Philharmonique du Luxembourg, Netherlands Philharmonic Orchestra, SWR Symphonieorchester o la Münchener Kammerorchester.

També et pot interessar

Estiu al Palau
Dimarts 23 de juliol de 2019–20 h
Dimecres 24 de juliol de 2019–20 h
Sala de Concerts

Preus: 20, 25 i 30 euros

The Circa Ensemble, *contemporary circus*; **Yaron Lifschitz**, concepte i director d'escena; **Yaron Lifschitz i Richard Clarke**, il·luminació; **Libby McDonnell i Anna Handford**, disseny de vestuari; **Jason Organ**, director tècnic; **Hans Jorg Mammel**, tenor; **Jordi Masó i Miquel Villalba**, piano

Obres de Schubert, Lewis i Stravinsky

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

B 1011-2019

Lucas & Arthur Jussen, pianos

La consagració de la primavera

Palau Piano
Dilluns, 1 de juliol de 2019–20 h
Sala de Concerts

Programa

I

Johann Sebastian Bach (1685-1750) – **György Kurtág** (1926)

Dos corals

Aus tiefer Not schrei ich zu dir, BWV 687

Nun komm, der Heiden Heiland, BWV 599

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Sonata per a dos pianos, en Re major, KV 448

Allegro con spirito

Andante

Molto allegro

Franz Schubert (1797-1828)

Lebensstürme, en La menor, D. 947

Frederic Mompou (1893-1987)

Comptines

1. Dalt d’un cotxe

2. Margot, la Pie

3. J’ai vu dans la lune

II

Igor Stravinsky (1882-1971)

La consagració de la primavera

(versió per a dos pianos)

“[...] *He fet molt de camí; a voltes penso que tots els camins del món. He espïat –amb la paciència de l’orb– foscos jardins laberíntics, he saltat per murs envidrats; finestres altes m’han revelat llurs amos i els racons on secreten. No, deu ser que no existeix enlloc: les cases també moren.*

I creixen novament. Com un arbust, com un ésser humà. Potser, qui sap, ens hem topat de front, dissimulats amb formes piadoses i clarors modernes, i no ens hem conegut; com cal que sigui perquè no embogim.”

Màrius Sampere - “Transmigració”

Oniris i el tret del caçador, 2006

Comentari

Dietrich Buxtehude va iniciar una gran tradició instaurant el preludi coral com un gènere autònom, que ha arribat fins al segle XX, tot i que va viure el seu màxim esplendor al Barroc alemany luterà. Es tracta d’una composició de caràcter litúrgic d’extensió breu escrita per a orgue. La seva base melòdica és un coral que malgrat les diverses veus de les polifonies, els fidels al culte havien de poder identificar. La funció que tenia era la d’introduir l’himme cantat de la cerimònia. Johann S. Bach en va escriure 47 i els dos que escoltarem avui han estat transcrits per a quatre mans pel gran compositor hongarès György Kurtág, que amb Ligeti i després de Bartók és considerat el gran renovador de la música del seu país.

Wolfgang A. Mozart havia començat a interpretar sonates a quatre mans quan era un nen que viatjava per les corts europees per fer-se un nom. Les primeres les va tocar amb la seva germana gran, Nannerl, que sabem que va ser una pianista excel·lent. La KV 448, dividida en tres moviments en forma sonata-allegro, és una obra de caràcter galant del 1781 que Mozart va tocar juntament amb Josephine von Aurnhammer. Es tracta de l’única composició per a quatre mans del catàleg mozartià.

L’obra de Franz Schubert ens ha deixat bellíssimes obres escrites per a quatre mans. *Lebensstürme* data del maig del 1828 i Diabelli la va publicar el 1840 com a opus pòstum 144. Es tracta d’un magnífic moviment en forma sonata que sembla que hauria d’haver tingut continuïtat. L’atmosfera d’aquesta peça de gran impuls rítmic conté accents pronunciats i es val de tot el registre de l’instrument.

Mompou va prendre el *Comptines* del títol que el narrador francès Paul Roy va donar als seus relats infantils. Aquestes peces breus de Mompou tenen el mateix caràcter i un marcat caràcter humorístic. L’obra, la va escriure en forma de tres quaderns, que va iniciar el 1923.

La consagració de la primavera és un dels encàrrecs dels Ballets Russos de Serge Diaghilev a Stravinsky per a un nou ballet. Es tracta d’un ritual pagà de primavera en què s’ofereix una jove com a sacrifici al déu d’aquesta estació. Es va estrenar el 1913 a París amb una gran polèmica per la reacció adversa del públic. La coreografia inicial va ser a càrrec de Nijinski. Tot i que sempre se n’ha destacat el potencial rítmic, l’harmonia té també un gran interès. D’acord amb la temàtica, la música té un gran ressò primitivista, aconseguit per l’ús magistral dels timbres de la gran orquestra i és una de les grans fites musicals del segle XX.

Xavier Paset Gelmà, crític musical del «Diari de Girona»